

Värskas Gümnaasiumi ainekava	PÕHIKOOL II KOOLIASTE	Vene keel
------------------------------	------------------------------	-----------

Õppeaine:	Vene keel – B-keel
Klass:	6. klass
Tunde nädalas ja õppeaastas:	3 tundi nädalas, kokku 105 tundi
Rakendumine:	1.sept. 2012, täiendatud 1.sept.2015
Koostamise alus:	Gümnaasiumi riiklik õppekava, lisa 2; Värskas G õppekava

ÕPPE- JA KASVATUSEESMÄRGID

B-keele õpetusega II kooliastmes taotletakse, et õpilane:

- 1) huvitub vene keele õppimisest ning selle kaudu silmaringi laiendamisest;
- 2) huvitub Venemaast, õpib märkama ja väärtustama vene kultuuri eripära;
- 3) õpib tundma vene keele õppimise strateegiat ja seda iseseisvalt kasutama;
- 4) oskab kasutada eakohaseid teatmeteoseid.

ÕPPEAINE KIRJELDUS

Vene keel B-võõrkeelena võimaldab laiendada õpilase suhtlemisvõimalusi ja kultuurilist silmaringi. See nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ja aktiivset osalust.

Keele tunnis suheldakse peamiselt õpitavas vene keeles. Emakeel ainult selgituste andmiseks. Lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõttest ja see hõlmab kolme komponenti: keelelist (teema valdkonnad), sotsioloogilist (keelekasutuse olukohasust) ja pragmaatilist (võime mõista ja luua tekste). Keele struktuuri õpitakse kontekstis ja järg-järgult. Teemade käsitlemisel lähtume õpilase kogemustest, huvidest, vajadustest ja didaktilistest põhiprintsiipidest. Ergutame õpilast kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi (kirjasõbrad, õppereisid, kohtumised vene keelt kõnelevate inimestega). Õppimist toetab kujundav hindamine, tagasisideks suulises või hinde vormis. Tunnustada ka tehtud jõupingutusi. Vigu analüüsitakse ja keelekasutust korrigeeritakse. Oluline on paaristöö ja rühmatöö, enesehindamine ja kaaslaste antud hinnang

TAOTLETAVAD PÄDEVUSED II KOOLIASTMES

Vene keele õppimisel toetatakse

- **väärtuspädevust** vene keelt kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma erinevaid, vene kultuurilisest eripärast lähtuvaid väärtussüsteeme.

6.klass	
---------	--

- **Sotsiaalse pädevuse** kujundamisele II kooliastmes aitab kaasa erinevate õpitöövormide kasutamine (nt rühmatöö, dramatiseeringud, rollimängud) ning osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.
- **Enesemääratluspädevus** areneb venekeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni.
- **Õpipädevust** kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine).
- **Suhtluspädevus** on venekeeleõppe keskne pädevus. II kooliastmes alustatud vene keele kui B-võõrkeele õppel on oluline roll panna alus hea ja julge eneseväljendus-, teksti mõistmise ja tekstiloomise oskusele.
- **Matemaatikapädevus** – II kooliastmes õpitakse tundma arvsõnu 0-1000, järgarvsõnu 1-10, kellaegu (täistunnid), hinnad.
- **Ettevõtlikkuspädevus** kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele veel ühe võõrkeele oskus.

ÜLDPÄDEVUSTE KUJUNDAMINE

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtlusemärkidest. Keeleõppes on oluline eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õppijal pikaajalise töö tulemusena. Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu ka õpitulemused on esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Suhtluspädevuse kõrval on oluline koht kultuuridevahelisel pädevusel. Õppijas arendatakse oskust võrrelda oma ja võõra kultuuri sarnasusi ning erinevusi, mõista ja väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri eripära.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, mis võimaldab õpet kohandada õppija vajaduste järgi. Õppijakeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

1. õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
2. keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
3. erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;

4. õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis;
5. õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

Võõrkeelte, eriti aga eesti keele kui teise keele integratsioon teiste õppeainetega ning õppimist toetava õpikeskkonna loomine aitavad suhtluspädevuse omandamise kõrval arendada ka maailmapilti, enesehinnangut ning väärtuskäitumist.

LÕIMING TEISTE ÕPPEAINETEGA

Lõimimine eeldab eri õppeainete ühisosa kindlaks määramist, samadele põhimõtetele tuginemist nii eesti kui ka vene- või võõrkeelses õppes. Seotakse mis tahes keeles õpetatavad ained, õppeülesanded, töövõtted ning tunni- ja tunnivälised tegevused, kasutatakse näiteks teema- ja projektiõpet.

Integreeritus varasemate oskuste, tuttavate teemade- ja tegevustega, ümbritseva olustikuga ja huvidega aitab uut omandada. Arusaamist uutest mõistetest lihtsustavad jututeema, teksti ja õppetegevuse seostamine õpilaste igapäeva elu kogemuste ja tema huvidega, võimaldades sisse tuua mängulisust ja rakendada loovust.

Keele ja kultuuri autentsust toetavad kontaktid teiste sihtkeeles kõnelejatega, õppetöös kasutatakse meediat ja muudest allikatest pärinevaid päevakohaseid materjale. Luues õpiolukordi, kus õpilane saab juhtida vestlust, selgubki see, missugust sõnavara ja keeletuge ta vajab.

Füüsiline keskkond loob eelduse nii vaimse kui sotsiaalse keskkonna loomiseks; laudade asetus rühmadena ja vahendid klassiruumis toetavad õppimist ja suhtlust (rutiintegevuste nurk, õpikeskused, klassiraamatukogu ja sõnasildid, rühmatööd, planeerimisalus, õpilaste tööd jms seintel). Rühmapõhise õppe korral on võimalik valida sobivad õppemeetodid ning korraldada diferentseeritud õpet kohe vajaduste ilmnemisel, muuta meetodeid, rakendada nii üksi-, paaris-, rühma- kui ka üleklassitööd vaheldumisi. Õpet võib korraldada ka väljaspool kooli ruume (sealhulgas kooliõues, looduses, muuseumides, arhiivides, hariduskeskustes, ettevõtetes ja asutustes) ning virtuaalses õpikeskkonnas.

ÕPPETEGEVUS

Äratada huvi vene keele ja kultuuri vastu.

Arendada kuulamis- ja rääkimisoskust ja kujundada õiget hääldusharjumust.

Julgustada kasutama õpituid väljendeid ja lühilauseid kontekstis.

Rakendada aktiivõppemeetodeid ja mängulisust.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- 1)Saada selgeks venekeelne tähestik (trüki- ja kirjatähed);
- 2)kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- 3)sobitusülesande lahendamine;
- 4) dialoogide, laulude, luuletuste esitamine;
- 5)rääkimine pildi alusel;
- 6) häälega lugemine;
- 7) lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
- 8) mudeli järgi kirjutamine;
- 9) õpikusõnastiku kasutamine.

ÕPPESISU

Teemavaldkond :

MINA JA TEISED.

Enese ja kaaslase tutvustus, enesetunne, iseloom ja välimuse kirjeldus, ühised tegevused.

KODU JA LÄHIÜMBRUS.

Korter; pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht, suhtlemine;

KODUKOHT EESTI.

Riik, pealinn, rahvused; aastaajad ja ilm.

IGAPÄEVAELU. ÕPPIMINE JA TÖÖ.

Lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed,

VABA AEG.

Lemmiktegevused ja eelistused.

KEELETEADMISED 6.klass

KIRI JA

Vene tähestik.Nimede kirjutamine vene ja eesti kles, translitereerimisre

HÄÄLDUS

Tähemärkide häälikuline tähendus. Sõnarõhk.

Täishäälikute hääldamine eel- ja järelrõhulistes silpides, reduktsioon.

Kaashäälikud. Sisihäälikute hääldamine. Häälikute sarnastumine: helilised/helitud, palataalsed/mittepalataalsed.

Sõnarõhk tegusõna *быть* vormides.

Sõnarõhu muutumine nimisõnade nimetava käände mitmuse vormi moodustamisel.

Väraska Gümnaasiumi ainekava	PÕHIKOOL II KOOLIASTE	Vene keel
------------------------------	-----------------------	-----------

NIMISÕNA Grammatiline sugu: naissoost nimisõnad –a/-я-lõpuga; meessoost sõnad, mille lõpus on kaashäälik või –ü ja -a/-я (*nana, дедушка, дядя*); keskssoost sõnad -o/-e-lõpuga.

Nimisõnade mitmuse nimetava käände moodustamine (*ы-* ja *улõpulised* meessoost ja naissoost sõnad; *a-* ja *я-lõpulised* keskssoost ja meessoost sõnad).

OMADUSSÕNAD Omadussõna lõpud ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes (tüve lõpphäälik palataliseerimata/palataliseeritud; küsimused *какой? какая? какое? какие?*).

Omadussõna ühildumine nimisõnaga ainsuse ja mitmuse nimetavas käändes.

TEGUSÕNAD Tegusõna *быть*: oleviku Ø-vorm; mineviku vormi moodustamine; tuleviku vormid: ainsuse/mitmuse pöördelõpud.

Eitav kõneliik: *Я не играю, Мальчик не играет, Мы не играем* jne).

Tegusõnade pööramine

Mineviku vormide moodustamine.

ASESÕNA Isikulised asesõnad. Isikuliste asesõnade käänamine. Omastavad asesõnad ainsuses ja mitmuses.

MÄÄRSÕNA Lubamine ja keelamine (*можно, нельзя*). Hinnangut väljendavad mäarsõnad (*хорошо, плохо*).

ARVSÕNA Põhiarvsõnad. Küsimus *сколько лет?* ja vastus (nimisõnaga *год, года/лет*).

ABISÕNAD Rinnastavad sidesõnad *и, а, но*.

LAUSE Küsimused *Кто это? Что это?* ja vastused. Küsimused *Кто это был?*

STRUKTUUR *Что это было?* ja vastused.

Subjekti ja predikaadi tähistamine (*Я играю, ты играешь, он/она играет, мы играем, вы играете, они играют; Мальчик играет, Дети играют* jne).

ÕPITULEMUSED

6. klassi lõpetaja:

1. saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
2. kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;

3. reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
4. on omandanud esmased teadmised õpitava keelega seotud kultuuriruumist;
5. rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid; 6. seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
7. töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A1.2	A1.1- A.1.2	A1.2	A1.1

Kuulamine :Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest.Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ja pöördumisi.Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.

Lugemine : Tunneb õpitava keele tähemärke. Loeb sõnu , fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses,arusaamist võib toetada pildimaterjal. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed,sõnad ja fraasid.Loeb lühikesi ja lihtsaid tekste.ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist.Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.

Rääkimine: oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust; saab hakkama õpitud sõnavara piires lihtsate dialoogidega ,vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi.Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.

Kirjutamine: tunneb kirjatahti , valdab kirjatehnikat; oskab kirjutada isikuandmeid ja täita lihtsat küsimustikku.Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel .

ÕPITULEMUSTE SAAVUTAMINE

B-võõrkeele õpetamisel tuleb meeles pidada, et õpilasel on juba vähemalt ühe võõrkeele õppimise kogemus, mis võimaldab omandatu üle kanda uue võõrkeele õppimisele. Õpilase east lähtuvalt on õpetuses oluline mängulisus. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Õpilased õpivad eristama võõrkeele häälikuid, sõnarõhku ja lauseintonatsiooni ning omandavad õige hääldusaluse. Kuulamisel kasutatakse põhiliselt adapteeritud ja õpiotstarbelisi tekste, nt lühidialoogid ja -monoloogid. Õpetaja julgustab õpilasi analoogia põhjal kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt omandatud. Õpitu kinnistamine tagatakse süstemaatilise kordamise ja eelnenud materjaliga seostamise teel.

Õpetaja tutvustab õpetatava keele maale iseloomulikke kultuuritavasid, nt rahvuspühi, kasutades erinevaid näitlikustamise vahendeid (nt filmilõigud, muusikavideod).

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste Arendamiseks sobivad:

1. kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
2. sobitusülesande lahendamine (pildi vastavus kirjeldusele);
3. mudeli järgi dialoogi esitamine;
4. rääkimine pildi alusel;
5. häälega lugemine;
6. laulude ja luuletuste esitamine;
7. lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
8. mudeli järgi kirjutamine;
9. õpikusõnastiku kasutamine

ÕPIOSKUSTE ARENG, ÕPIMOTIVATSIOON

Töövõtete valikul arvestab õpetaja, et II kooliastmes vajavad õpilased nii paaris- kui ka rühmatöö ning vahel ka individuaalse töö puhul veel õpetaja täpsustavaid juhiseid.

Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb õpetamisel silmas pidada:

- * õpilase huve, elukogemust;
- * arvestada erineva võimekusega õpilaste vajadusi, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid;
- * õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik. Õpetaja analüüsib õpilaste vigu ning vajadusel korrigeerib oma tegevust;
- * õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada, kasutamata teistega võrdlemist ning rõhutamata võistlust;
- * hinnete ületähtsustamist tuleb vältida;
- * õpilast tuleb suunata märkama oma edusamme ja võrdlema oma saavutusi varasematega; ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki.

HINDAMINE

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, mille käigus tõstetakse esile õpilase edusamme. Puudustele juhitakse tähelepanu taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada. Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa. Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist

arusaamist ja suulist väljendusoskust. Eesmärk on, et õpilane õpiks koostöös kaaslaste ja õpetajaga sõnastama seda, mida ta on enda arvates hästi omandanud, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema ja/või milliseid oskusi ta peaks veel endas arendama. Selleks sobivaid töövorme (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed jmt) on õpilane juba õppinud ja kasutanud I kooliastmes A-võõrkeele õppimisel. Kasutada hindeid või suulisi või kirjalikke sõnalisi hinnanguid.

FÜÜSILINE ÕPIKESKKOND

1. Kool korraldab õppe vajadusel rühmades.
2. Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

ÕPPEKIRJANDUS JA ÕPPEMATERJALID

- Ирина Бирюкова «Здравствуйте» 1 часть; Рабочая тетрадь 1 часть
- Учебник «Быстро и весело» ИНГА МАНГУС
- Рабочая тетрадь к учебнику (новый вариант)